

Vuonna 1923 marraskuun

26 päivänä kokoontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet, puheenjohtaja Lavonius sekä herrat Nevanlinna ja Tanner.

Lisäksi olivat saapuvilla Johtokunnan jäsen herra Broms ja valtiovarainministeri Ryti.

1 §.

Puheenjohtaja oli valmistanut ehdotuksen ohjeiksi Pankin valuuttapolitiikkaa varten, joka ehdotus oli jo aikaisemmin jaettu kolmelle pankkivaltuusmiehelle ja Johtokunnan jäsenille. (Liite 134.)

Asiasta syntyneessä keskustelussa lausui

Herra Ryti käsityksenään, että tuonti oli ollut katon liioittelun vuoksi suurempi kuin olisi ollut tähän aikaan tarpeen, joten lähiaikoina oli odotettavissa tuonnin supistumista. Maaseudun kulutus oli pienentynyt. Vientietumaksuja oli otettu vähemmän kuin ennen, joten valuutan tulo muodostunee tasaisemmaksi kuin kuluvana vuonna. Yleensä oli puhujan käsityksen mukaan kirein pula-aika ohi.

Valuutan saannista pitkäaikaisilla lainoilla ei juuri ollut nyt toiveita. Yhdysvalloissa oli valalla paniikkitunnelma Eurooppaa kohtaan, joka niin ollen ei voisi saada sieltä lainoja - päinvastoin vetävät amerikkalaiset entisiäkin pääomiaan pois Euroopasta. Maamme kunnat olivat tosin neuvotelleet ulkomaisen lainan otosta, mutta hanke siirtynee tuonneemmaksi.

Mitä tulee Suomen Pankin kurssi politiikkaan, katsoi puhuja, että koska dollari tällä kertaa oli kulta-arvonsa yläpuolella, ei ollut syytä tarkalleen seurata sitä, vaan tulisi väliaikaisesti sitoa markka kruunuun. Puntaan ei markkaa voida sitoa.

Puhuja ei pelännyt pientä työttömyyttä, se oli pikemmin vain lääketä. Pienempien tuotantoseisausten

aikana oli kauppatasaus, sikäli kuin kokemus osoittaa, hyvä.

Tämän jälkeen käsiteltiin yksityiskohtaisemmin puheenjohtajan valmistamaa ehdotusta valuuttapolitiikan ohjeiksi.

Vakuudeksi:

K. N. Rautala